

Zemlјoradnička zadruga Veljko Lukić - Kurjak

registrovana: 30 juna 2000. godine

direktor: Čedomir Spasojević

broj zaposlenih: 27

broj zadrugara: 18

broj kooperanata: 45-55

Za razliku od mnogih, ova zadruga se nije ugasila, već se transformisala i može da se pohvali kontinuitetom u radu od 1946. godine. Pod imenom ZZ „Veljko Lukić - Kurjak“ registrovana je 30. juna 2000. godine i trenutno obrađuje 540 ha zemlje u vlasništvu (državne zemlje u zakupu nema). Od 540 ha, 420 je pod navodnjavanjem. Trenutno ima 27 stalno zaposlenih radnika i 4 radnika koji već 6 meseci rade na navodnjavanju i plan je da do kraja godine zasnuju stalni radni odnos. Iako je jedna od najstarijih zadruga prosek zaposlenih je 32 godine.

- Nemamo staru mehanizaciju, prosečna starost traktora je četiri godine. U poslednjih šest godina pod sistemom za navodnjavanje podveli smo još 200ha. Planiramo da navodnjavanje dizel agregatima zamenimo elektropumpama, čime ćemo ostvariti i do 70% uštede - ističe gospodin Spasojević, 20 godina na čelu zadruge.

Poslednjih 18 godina ZZ je izašla iz klasičnog ratarstva i bavi se proizvodnjom povrća za industrijsku preradu saradujući sa najvećim firmama, prerađivačima povrća: Frikom, Friglo i Aretol. U strukturi setve, od 540 ha između 75 - 80% su zastupljeni grašak, boranija i kukuruz šećerac. Zahvaljujući sistemu za navodnjavanje prethodne dve - tri godine, u postrnoj proizvodnji na oko 380 ha je zastupljena boranija, kukuruz šećerac, kukuruz za silažu i soja, a rezultati su solidni. U redovnoj setvi pored boranije, graška i kukuruza šećerca zastupljen je pivarski ječam i uljana repica. Na površinama koje nisu pod navodnjavanjem zastupljene suklaslične žitarice: pšenica, suncokret i kukuruz. Sa kooperantima se, na površini oko 220 ha ugovara proizvodnja ratarskih kultura: kukuruza, pšenice i suncokreta.

ZZ ima podno skladište kapaciteta 1.000 tona, i svoju vagu. Princip rada je da kada se otkupi roba i lageruje, na tržištu se traži napovoljniji uslovi za njenu prodaju. Isplata zadrugarima i kooperantima kukuruza je u roku.

- Mogu odgovorno da tvrdim da u poslednjih 5 - 6 godina dajemo najjaču cenu našim zadrugarima i kooperantima jer, naša politika je da ne zarađujemo na njima, već da ih čuvamo i da oni budu zadovoljni sa nama. Mi od razlike u ceni gledamo da pokrijemo troškove koji u tom trenutku postoje u magacinu - kaže naš sagovornik dodajući: da se veliki problem zadruga ticao vlasništvom nad zemljom.

- Do donošenja Zakona, bavili smo se opstankom zadruge, a ne njenim razvojem. Jasno nam je da ako dokažemo da je zemlja stečena pravnim poslom, tek onda možemo da razmišljamo o budućnosti i novim investicijama, programima, što ovih dana i radimo. Cilj nam je da u narednih godinu, godinu i po dana u zadrugu primimo 10 mladih, koji su ostali na selu, da osete da im je zadruga oslonac i da zajednički razvijamo program za budućnost: da njihove površine podvedemo pod navodnjavanje i pokušamo intenzivnu proizvodnju povrća, po mogućnosti krompir, luk, šargarepu, papriku. Zadruga će biti ta koja će napraviti distributivni centar, hladnjaču, i da pokušamo sa tim novim zadrugarima da oživimo selo zadržimo mlade ljude u njemu.

Direktor kaže i da za rukovodstvo Zadružnog saveza Vojvodine i Pokrajinske vlade, Sekretarijat za poljoprivredu, i razne fondove, ima samo reči hvale. Na mestu sekretara je Vuk Radojević, čovek koji razume poljoprivredu i koji je osetio gde je mesto zadrugama. Zahvaljujući takvoj politici predlozi zadrugara su se ostvarivali kroz određene subvencije. Potvrđuje takođe i da nikada nije naišao na zatvorena vrata ni kod lokalne samouprave.

- I danas je Zadruga oslonac sela od 1.700 stanovnika. Tu smo da svim organizacijama u selu pomognemo. Ovih dana smo dali određeni materijal za opremanje kabineta za informatiku u seoskoj osnovnoj školi. Do sada nismo ni jednu molbu odbili već smo gledali u kojoj meri možemo da pomognemo svim organizacijama i udruženjima jer to je za dobrobit svih meštana - istakao je Čedomir Spasojević.

